

undersøgelser overhovedet i Danmark viser det, og det vil samtidig være med til at kriminalisere befolkningen.

I spørgsmålet omkring de håndholdte mobiltelefoner nærmer det sig jo meget de svenske tilstande, som vi i hvert fald i Danmark har hoveret meget over: at man ikke må køre bil og tale i telefon samtidig. Politiet har opponeret meget kraftigt imod det, for det hjælper jo meget, at man kan anmelde det, hvis der er nogle, der kører for stærkt eller noget i den stil. Må man så ikke sidde og røre ved sin cd-afspiller?

Det her forslag har mange gode elementer. Det sagde vi også under førstebehandlingen. Rigtig mange gode elementer, men de tre afgørende ting er så uigennemtænkte, at vi bliver nødt til at stemme imod. Vi tør ikke andet.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Efter den uges debat, der har været her – bortset fra i går – må man jo efterhånden konstatere, at det er småtingsafdelingen eller sådan noget, der berører folketingsmedlemmerne og kommer tæt på dem, og som kan få dem op på Folketingets talerstol. Det, at man ikke må tale i mobiltelefon under kørslen, er altså en stor sag for nogen.

Der er altså nogle lande i Europa, der har gjort det, at man på forhånd har forbudt det, vil jeg sige til hr. Tom Behnke, hvad han også godt ved. Jeg har ikke villet tage ordet til det her, men SF har fremsat et forslag, som blev afvist, fordi der kom et fra regeringen, så nu ligger det der.

Jeg vil godt gå meget længere. F.eks. bliver der også sagt: Hvad så når man er på cykel og alt det der, som vi har hørt utallige gange? Jamen jeg har en cykel, og hvis der er nogle, der ringer til mig, kører jeg ind til siden og tager telefonen. Det er jo ikke noget problem.

Efterhånden burde man gå så langt, at mobiltelefonen også blev forbudt i togene. Det er en pestilens at høre folk snakke om alt – endda at lave sagsbehandling – i togene. Jeg synes efterhånden, at man godt kunne lave nogle separate kupeer til dem og rygerne.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Til hr. Heiselberg og hr. Helge Sander: Jeg synes også, det er ærgerligt, at vi står i den situation, som vi står i i dag, hvor enkelte Venstremedlemmer efter det, de udtrykker i dag, godt kunne have forestillet sig at stemme for en promille på 0,5. Det synes jeg er ærgerligt. Det havde hel-

ler ikke været nødvendigt at komme i den situation. Undervejs i sagen har jeg også snakket med hr. Heiselberg, fordi vi sidder i Trafikudvalget sammen.

Den sag her er behandlet i Retsudvalget, og derfor har jeg undervejs også snakket med hr. Heiselberg og appellerede også til, at man tog denne kontakt – som var nødvendig – til trafikministeren eller til den socialdemokratiske ordfører eller til andre, som kunne have fungeret som støttepædagog i denne sag for partiet Venstre. Ingen af delene er sket, og det er ærgerligt, men man skal ikke hænge den op på den knage, at man ikke har haft muligheden, hvis man havde villet, vil jeg sige til hr. Heiselberg.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det er uforstandigt at vedtage dette forslag, sagde hr. Heiselberg for noget siden. Man skal høre meget, før ens ører falder af. Jeg vil anbefale hr. Heiselberg og Venstres gruppe at tage en snak med deres repræsentant, fru Birthe Rønn Hornbech, i Færdselssikkerhedskommissionen.

Så vil de kunne høre, hvor vanskeligt det har været at få gennemført målsætningen om at reducere ulykker, dødsulykker og alvorligt tilskadekomne med de 40 pct. Vi er bagefter på indeværende tidspunkt. De vil også kunne høre, at det er fart, og det er alkohol, der er nogle af vores store problemer.

Jeg synes, det er utroligt, at hr. Heiselberg og, forstår jeg, Venstres gruppe betragter det som uforstandigt at forsøge at gøre en alvorlig indsats. Vi er nået derhen, at vi har gjort de nemme ting på det her område, og nu er det en række mindre tiltag, der skal til, for at de tilsammen kan være med til at bringe ulykkestallet og drabstallet ned. Drabstallet var, tror jeg, sidste år på 550 eller deromkring. Det er 550 mennesker for mange.

Og så til fru Inge Dahl-Sørensen: Det er altså ikke tilstrækkeligt at stå i en telefonboks og snakke med sine egne om at dele et forslag. Man er nødt til at åbne munden i Retsudvalget, og det har fru Inge Dahl-Sørensen ikke gjort.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Inden justitsministeren svarer på de mange indlæg, så synes jeg, at der er et enkelt element, som ministeren også bør svare på, så vi får det slået helt fast.